

Затверджую
Голова приймальної комісії
НУ «Запорізька політехніка»
проф. Віктор ГРЕШТА
« 28 » березня 2025 року

ПРОГРАМА

фахового іспиту замість предметного тесту з *мовознавства* для абітурієнтів, які вступають до НУ «Запорізька політехніка» на навчання за освітнім ступенем «магістр» на основі НРК6, НРК7 за спеціальністю (спеціальностями) *B11 Філологія (Германські мови та літератури (переклад включно))*.

Для оцінки знань абітурієнтів на фаховому іспиті фаховою атестаційною комісією розроблені критеріально-орієнтовані тестові завдання відповідно до Програми предметного тесту з *мовознавства* затвердженої наказом МОН від 25р. №, які дозволяють встановити рівень сформованості компетентностей необхідних для засвоєння змісту навчання за (спеціальностями) *B11 Філологія (Германські мови та літератури (переклад включно))*.

Фаховий іспит може проводитись очно та/або дистанційно із використанням інформаційного сервісу «Система дистанційного навчання» НУ «Запорізька політехніка» (для осіб, які зареєстровані та перебувають на тимчасово окупованій території – за зверненням вступника). При проведенні в дистанційному форматі обов'язковою є процедура візуальної ідентифікації вступника, здійснюється відеофіксація іспиту.

Вступники повинні знати і вміти:

- знати основні етапи становлення мовознавства як науки;
- знати відмінності між мовою і мовленням, соціальні функції мови;
- розпізнавати соціолінгвістичні явища (діалекти, жаргони, соціолекти тощо);
- розуміти принципи функціонування мовних одиниць на різних мовних рівнях (фонетичному, морфемному, лексичному та синтаксичному);
- знати основні стилі мови та їхні характеристики;
- розуміти стилістичні засоби мови, їхні функції та контекстуальне використання;
- вибирати і вживати правильні граматичні форми сучасної англійської мови;
- вдало використовувати не лише загальновживану, але й фахову технічну лексику;
- добирати і правильно вживати контекстні синоніми;
- правильно застосовувати відповідні терміни та дефініції;

- давати відповіді на теоретичні питання з загального та германського мовознавства, теоретична граматики, лексикології, історії англійської мови, термінознавства, стилістики тощо.

УЗАГАЛЬНЕНА СТРУКТУРА ФАХОВОГО ІСПИТУ

№ з/п	Найменування розділу	Питома вага розділу, %
1	Мовознавство як наука	10
2	Мова, мовлення, суспільство	20
3	Системно-структурна організація мови	40
4	Стилістика	30

КОГНІТИВНІ РІВНІ ОХОПЛЕННЯ:

Рівень А. Необхідний когнітивний рівень «Знання».

Рівень В. Необхідний кваліфікаційний рівень «Знання», «Розуміння».

Рівень С. Необхідний кваліфікаційний рівень «Знання», «Розуміння», «Застосування».

Рівень Д. Необхідний кваліфікаційний рівень «Знання», «Розуміння», «Застосування» та «Аналіз»/«Синтез»/«Оцінка».

ДЕТАЛІЗОВАНА СТРУКТУРА ФАХОВОГО ІСПИТУ

1. Мовознавство як наука

1.1 Мовознавство як наука про мову. Предмет і завдання, основні проблеми мовознавчої науки (природа і сутність мови, мова і мислення, мова і мовлення, походження мови, мова і суспільство, система і структура мови).

1.2 Система мовознавчих дисциплін: мовознавство загальне і часткове, теоретичне і прикладне.

1.3 Методологічна основа мовознавства. Індуктивний і дедуктивний підходи до вивчення мовних явищ. Вихідні прийоми наукового аналізу мовного матеріалу (методи проведення лінгвістичних досліджень): описовий метод; порівняльно-історичний метод; метод лінгвістичної географії; зіставний метод; структурний метод.

1.4 Синхронія і діяcronія як аспекти мовознавчого аналізу.

1.5 Зв'язок мовознавства з: літературознавством, історією, археологією, філософією, логікою, соціологією, психологією, етнологією, культурологією,

інформаційними технологіями, математикою, семіотикою, фізіологією, медициною, фізикою, географією.

2. Мова, мовлення, суспільство

2.1 Загальні поняття про мову

2.1.1 Сутність, природа мови. Мова як явище біологічне, психічне, суспільне.

2.2 Системний характер мови

2.2.1 Структура мови. Ієрархійність (поліструктурність) рівнів мови. Теорія ієрархії рівнів (Еміль Бенвеніст).

2.2.2 Рівні мови: основні (фонологійний, морфологічний, лексико-семантичний і синтаксичний); проміжні рівні (морфонологійний, словотвірний, фразеологічний). Взаємозалежність рівнів мови. Динамічність.

2.2.3 Співвідношення системних і несистемних явищ у мові. Види співвідношень: парадигмальні, синтагмальні й ієрархійні відношення між мовними одиницями.

2.3 Система і норма

2.3.1 Властивості мовних одиниць: системоутворювальні і системонабуті.

2.3.2 Мовна система: фонологія, морфологія, лексикологія, синтаксис.

2.3.3 Мовна норма. Орфоепічні, орфографічні, граматичні, лексичні, стилістичні норми. Відмінності між мовною системою і мовною нормою.

2.4 Функції мови

2.4.1 Основні функції мови: комунікативна, мислетвірна.

2.4.2 Похідні (уточнювальні, часткові) функції мови. Фатична, репрезентативна, емотивна, експресивна, волюнтативна, прагматична, естетична, когнітивна, гносеологічна, референтна.

2.5 Знакова природа мови

2.5.1 Визначення мовного знака: класичні підходи (Фердинанд де Соссюр: означник, означуване; Чарльз С. Пірс: семіотична тріада).

2.5.2 Типологія знаків: види знаків в семіотиці: ікони, індекси, символи, сигнали, емблеми, жести, індикатори, метафоричні знаки.

2.5.3 Своєрідність мови як знакової системи: характеристика мовного знака: довільність, лінійність, змінність.

2.5.4 Знаковість і одиниці мови. Основні характеристики знака: план вираження, план змісту. Знак, напівзнак. Субзнаковий, знаковий і суперзнаковий рівні мови. Найменші мовні одиниці і знак (фонема, морфема, слово, речення).

2.6 Мовлення

2.6.1 Фізіологічні механізми мовлення. Форми вираження слова. Слово почуте, слово побачене, слово вимовлене.

2.6.2 Периферійний (голосовий) апарат мовлення, його будова. Дихальний, голосовий, артикуляційний. Активні, пасивні органи мовлення: рухомі (язик, губи, нижня щелепа, м'яке піднебіння, язичок); нерухомі (зуби, альвеоли, тверде піднебіння, задня стінка зів, верхня щелепа, порожнина носа).

- 2.7 Види мовлення
 - 2.7.1 Зовнішнє мовлення: усне (монолог, діалог, полілог), писемне.
 - 2.7.2 Внутрішнє мовлення.
 - 2.7.3 Егоцентричне мовлення.
- 2.8 Мовлення як засіб спілкування
 - 2.8.1 Функції, форми й засоби спілкування. Класифікації функцій спілкування: інформаційно-комунікативна, регулятивно-комунікативна, афективно-комунікативна.
 - 2.8.2 Аспекти спілкування (комунікативний, інтерактивний, перцептивний) та їхні особливості.
 - 2.8.3 Поняття «комунікативного бар'єру». Авторитет, уникнення, нерозуміння.
 - 2.8.4 Вербальна і невербальна комунікація. Словесне спілкування, кінетика, паралінгвістика, проксемика.
- 2.9 Мова і суспільство
 - 2.9.1 Соціальна функція мови: комунікація, соціалізація, ідентифікація.
 - 2.9.2 Мова та влада: домінантні мови, мовна політика, мовна дискримінація.
 - 2.9.3 Мова та соціальні зміни. Види соціальних змін: глобалізація, технологічні зміни, соціальні рухи.
 - 2.9.4 Характерні риси взаємодії мови та культури: культурні концепти, мовні табу, мовні ритуали.
 - 2.9.5 Мова та ідентичність. Види ідентичності (етнічна, соціальна, індивідуальна).

3. СИСТЕМНО-СТРУКТУРНА ОРГАНІЗАЦІЯ МОВИ

- 3.1 Фонетична система мови
 - 3.1.1 Три аспекти вивчення звуків (акустичний, артикуляційний, функційний).
 - 3.1.2 Принципи класифікації голосних та приголосних звуків. Звук і фонема.
 - 3.1.3 Фонеми в парадигматиці й синтагматиці (опозиції фонем, фонологійні класи).
 - 3.1.4 Фонетичне членування мовленнєвого потоку (фраза, синтагма, фонетичне слово, склад, звук). Наголос. Інтонація.
 - 3.1.5 Фонетичні закони. Фонетичні зміни. Комбінаторні звукові зміни (акомодація, асиміляція, дисиміляція, метатеза). Позиційні звукові зміни (редукція, протеза).
 - 3.1.6 Фонетична й фонематична транскрипція. Транслітерація.
- 3.2 Лексико-семантична система мови
 - 3.2.1 Слово, поняття, концепт. Лексико-семантичні варіанти слова. Типи мотивації лексичних одиниць (фонетична, морфологічна, етимологічна, семантична).
 - 3.2.2 Мовна семантика. Семантика й референція. Типи значень: лексичне та граматичне значення слова. Денотативне й конотативне значення слова. Стилістичний компонент значення. Розвиток значення слова: розширення,

звуження, меліоризація, зниження (пейорація), метафоричне перенесення, метонімічне перенесення, евфемізація.

3.2.3 Полісемія слова. Синоніми. Антоніми. Омоніми. Пароніми. Поняття семантичного поля.

3.2.4 Функційна диференціація лексики.

Стилістична диференціація: книжна лексика, розмовна, нейтральна.

Соціальна й територіальна диференціація: професійна лексика (терміни); жаргонізми, арготизми, сленгізми, діалектизми.

Активна й пасивна лексика (неологізми, okazіоналізми, історизми, архаїзми).

3.2.5 Етимологія. Типи лексики за походженням (питомі й запозичені слова). Асиміляція запозичень: фонетична адаптація; граматична та лексична асиміляція.

3.2.6 Фразеологія. Класифікація фразеологізмів: за структурою, за семантичним принципом, за походженням, за функцією. Синонімія та антонімія фразеологізмів.

3.2.7 Лексикографія. Типи словників. Основні концепції укладання словників. Структура словникової статті. Ідеографічні словники у вітчизняній та закордонній лексикографії.

3.3. Граматична система мови

3.3.1

Морфеміка і дериватологія

3.3.1.1. Морфемна будова слова. Види та варіанти морфем. Формотвірні / словотвірні афікси. Основа слова. Похідні й непохідні основи.

Словотвірна пара (похідне й твірне слово).

3.3.1.2 Способи творення слів. Морфологічні способи творення слів: афіксальні та неафіксальні (композиція, юкстапозиція, аббревіація).

Неморфологічні способи творення слів: лексико-синтаксичний, лексико-семантичний, морфолого-синтаксичний (конверсія).

3.3.2. Морфологія

3.3.2.1 Основні граматичні поняття: граматичне значення, граматична форма, граматична категорія. Способи вираження граматичних значень через афікси: флексія, суфікс, постфікс, префікс, інтерфікс.

3.3.2.2 Аглютинація і фузія. Аналітичні граматичні засоби: службові слова, порядок слів, інтонація. Синтетичні граматичні способи: внутрішня флексія, редуплікація, суплетивізм, синтаксичне словоскладання, наголос.

3.3.2.3 Частини мови як лексико-граматичні класи слів. Принципи виокремлення частин мови.

Іменник як частина мови. Граматичні категорії іменника (рід, число, відмінок). Лексико-граматичні розряди іменника (власні / загальні назви; істоти / неістоти; конкретні / абстрактні назви; збірні / речовинні).

Прикметник як частина мови. Граматичні категорії прикметника (рід, число, відмінок). Лексико-граматичні розряди прикметника (якісні, відносні, присвійні). Ступенювання прикметників.

Числівник як частина мови. Класифікація числівників за семантичним принципом.

Займенник як частина мови. Розряди займенників.

Дієслово як частина мови. Особові й неособові форми дієслова.

Морфологійні категорії дієслова (вид, перехідність / неперехідність, стан, спосіб, час, особа, рід, число). Синтаксичні ролі дієслова.

Прислівник як частина мови. Розряди прислівників за значенням. Ступенювання прислівників.

Службові частини мови. Прийменник: розряди й функції. Сполучник: розряди й функції. Частка: розряди й функції.

Вигук та звуконаслідувальні слова.

3.3.3 Синтаксис

3.3.3.1 Типи синтаксичного зв'язку: сполучниковий (сурядний, підрядний) / безсполучниковий. Форми підрядного зв'язку: узгодження, керування, прилягання.

3.3.3.2 Словосполучення. Критерії класифікації словосполучень (за формою зв'язку, за будовою, за морфологічним принципом).

3.3.3.3 Типи простих речень за метою висловлювання, за структурою (односкладні / двоскладні, поширені / непоширені, повні / неповні).

3.3.3.4 Актуальне членування речення: поняття теми й реми.

3.3.3.5 Типологія складних речень (складносурядні, складнопідрядні, безсполучникові, багатокомпонентні з різними видами зв'язку).

3.3.3.6 Способи й засоби поєднання речень у тексті: ланцюжковий і паралельний зв'язки компонентів.

3.3.3.7 Поняття когезії та когерентності.

4. СТИЛІСТИКА

4.1 Стилїстика як галузь мовознавства. Розділи стилїстики та їхнї завдання

4.1.1 Об'єкт і предмет стилїстики.

4.1.2 Загальна стилїстика: мета і завдання.

4.1.3 Стилїстика мови як розділ про стилї мови.

4.1.4 Стилїстика мовлення як розділ про семантичнї, експресивно-стилїстичнї особливостї мовлення в його уснїй і писемнїй формах.

4.1.5 Стилїстика художньої лїтератури як розділ про специфїчнї особливостї лїтературного напрямку та індивїдуальнї особливостї стилю письменника чи твору.

4.1.6 Функцїйна стилїстика: мета та завдання.

4.2 Функцїйнї стилї та їхня класифїкацїя

4.2.1 Поняття функцїйного стилю і підстилю.

4.2.2 Офіцїйно-дїловий стиль. Сфера застосування офіцїйно-дїлового стилю. Становлення й розвиток офіцїйно-дїлового стилю. Норми дїлового стилю. Ознаки: документальнїсть, стабїльнїсть, стислїсть, чїткїсть, стандартизованїсть вислову, регламентованїсть тексту. Кліше, штампи, канцеляризми. Підстилі офіцїйно-дїлового стилю.

4.2.3 Науковий стиль. Ознаки наукового стилю: об'єктивнїсть, логїчнїсть, узагальненїсть, однозначнїсть, лаконїчнїсть, аргументованїсть, точнїсть.

4.2.4 Публіцистичний стиль. Головні сфери реалізації сучасного публіцистичного стилю. Ознаки публіцистичного стилю: поєднання логічності доказів; точності висловлювання положень з емоційно експресивною образністю використання художніх засобів; доступність; спрямованість на широку аудиторію; інформативність.

4.2.5 Розмовний стиль. Головні сфери реалізації розмовного стилю. Ознаки розмовного стилю: спонтанність, безпосередність, невербальні засоби спілкування (міміка, жести), емоційність, використання вигуків, звертань, неповних речень.

4.2.6 Художній стиль. Головні сфери реалізації художнього стилю. Ознаки художнього стилю: образність, поетичність, естетика мовлення, експресія як інтенсивність вираження, зображальність, поєднання конкретно-чуттєвого живописання з інтелектуалізмом. Засоби образності.

4.3 Жанрова диференціація

4.3.1 Поняття жанру в стилістиці.

4.3.2 Жанри офіційно-ділового стилю: закон, постанова, договір, меморандум, протокол, заява, резюме, автобіографія, діловий лист.

4.3.3 Жанри наукового стилю: монографія, стаття, тези, рецензія, анотація, доповідь, лекція.

4.3.4 Жанри публіцистичного стилю: стаття, замітка, репортаж, нарис, фейлетон, есе.

4.3.5 Жанри розмовного стилю: бесіда, промова (вітальна, застільна, поминальна).

4.3.6 Жанри художнього стилю: епічні (роман, сага, повість, оповідання, новела), ліричні (вірш, поема, балада), драматичні (трагедія, комедія, драма).

4.4 Стилістичні ресурси (засоби) мови

4.4.1 Поняття про тропи та фігури.

4.4.2 Фонетичні засоби стилістики: алітерація, асонанс, анафора, епіфора, звуконаслідування, фонетичний повтор, рима.

4.4.3 Лексичні засоби стилістики: алегорія, метафора, персоніфікація, метонімія, епітет, синекдоха, порівняння, оксиморон, гіпербола, літота, табу та евфемізми, іронія, сарказм, гротеск.

4.4.4 Синтаксичні засоби стилістики: антитеза, парцеляція, градація, інверсія, паліндром, акростих, параномазія, синтаксичний повтор, риторичне питання, риторичне звертання, еліпсис, багатосполучниковість, безсполучниковість, період.

4.5 Стилістика тексту

4.5.1 Ідея та зміст тексту.

4.5.2 Композиція художнього тексту.

4.6 Дискурс як комунікативне явище

4.6.1 Поняття дискурсу.

4.6.2 Основні ознаки дискурсу: комунікативність, інформативність, соціальність, інтерактивність.

4.6.3 Типологія дискурсу за сферами комунікації: академічний, дипломатичний, політичний, рекламний, медичний, юридичний, медійний, побутовий. Особливості типів.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Оцінювання здійснюється за 100 бальною шкалою від 100 до 200 балів або ухвалюється рішення про негативну оцінку вступника («незадовільно»).

Кожний варіант тестів містить 30 завдань, розподілених за трьома рівнями складності (по 10 завдань кожного рівня). Складність екзаменаційних завдань визначається, як правило, рівнем теоретичних знань та практичних умінь, які має продемонструвати абітурієнт у процесі пошуку відповіді.

1-й рівень містить 10 завдань мінімального рівня складності на перевірку знань основної лінгвістичної термінології, базових мовознавчих понять і системно-структурної організації англійської мови.

Правильна відповідь на кожне завдання цього рівня оцінюється у два бали.

2-й рівень містить 10 завдань середнього рівня складності на визначення фонетичних, лексико-семантичних, граматичних та стилістичних особливостей наведених фрагментів текстів. Правильна відповідь на кожне завдання цього рівня оцінюється у три бали.

3-й рівень містить 10 завдань підвищеного рівня складності, що вимагають від абітурієнтів вмінь аналізувати, узагальнювати та робити самостійні висновки.

Правильна відповідь на кожне завдання цього рівня оцінюється у п'ять балів.

Отже, максимальна кількість балів, яку абітурієнт може отримати за правильно виконані завдання всіх трьох рівнів, складає 200 балів.

Вступник допускається до участі у конкурсному відборі для зарахування на навчання, якщо кількість отриманих балів становить більше ніж 100 балів.

У разі наявності в паперовій роботі більше однієї відміченої відповіді на запитання, за це запитання виставляється нуль балів (окрім випадків, коли одна з відмічених відповідей на запитання закреслена, а інша зазначена акуратно та чітко).

Усі попередні кроки і міркування, що приводять до відповіді на завдання, абітурієнт виконує на чернетці. Перевірка цих записів екзаменаторами не передбачається. Екзаменатори перевіряють лише вірність закреслених відповідей серед запропонованих на кожне завдання варіантів А, Б, В, Г, Д, Е в листі відповіді.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Білозерська Л. П. Термінологія та переклад / Л. П. Білозерська. – Вінниця : Нова книга, 2010. – 232 с.
2. Бондарець О. В. Основи українського термінознавства та перекладу науково-технічної літератури / Бондарець О. В., Терещенко Л. Я., Дубічинський В. В. – Харків : НТУ «ХПІ», 2002. – 68 с.
3. Булик-Верхола С. З. Основи термінознавства / С. З. Булик-Верхола, Г. В. Наконечна, Ю. В. Теглівець. – Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2013. – 160 с.
4. Верба Л. Г. Порівняльна лексикологія англійської та української мов / Л. Г. Верба. – Вінниця : Нова Книга, 2008. – 248 с.
5. Гончаренко Г. С. Introduction to practical English : навч. посібник для студентів фак. романо-герм. філології ун-тів та пед. ін-тів інозем. мов / Г. С. Гончаренко. – К. : Вища школа, 1976. – 183 с.
6. Д'яков А. С. Основи термінотворення. Семантичні та соціолінгвістичні аспекти / А. С. Д'яков, Т. Р. Кияк, З. Б. Куделько. – К. : Академія, 2000. – 323 с.
7. Квеселевич Д. І. Практикум з лексикології сучасної англійської мови : навч. посібник / Д. І. Квеселевич, В. П. Сасіна. – Вінниця : Нова книга, 2001. – 117 с.
8. Коваль А. П. Науковий стиль сучасної української мови: структура наукового тексту / А. П. Коваль. – К. : Вища школа, 1970. – 306 с.
9. Конспект лекцій з дисципліни «Стилістика» для студентів 4 курсу спеціальності 035.04 Германські мови та літератури (переклад включно). Усіх форм навчання / укл. В. І. Волошук, К. А. Лут. Запоріжжя : ЗНТУ, 2019. – 106 с.
10. Корунець І. В. Порівняльна типологія англійської та української мов / І. В. Корунець. – Вінниця : Нова книга, 2003. – 464 с.
11. Кузнецова І. В. Конспект лекцій з курсу «Термінологія» для студентів 4 курсу спеціальності «Переклад» для усіх форм навчання. Частина 1 / укл. : І. В. Кузнецова. – Запоріжжя, 2013. – 108 с.
12. Кузнецова І. В. Конспект лекцій з курсу «Загальне термінознавство» для студентів 4-го курсу спеціальності 035.041 «Германські мови та літератури (переклад включно)» напряму підготовки 035 «Філологія» усіх форм навчання. Частина 2. / укл. : І. В. Кузнецова. – Запоріжжя : НУ «Запорізька політехніка», 2022. – 96 с.
13. Курс лекцій з дисципліни «Мова науково-технічної комунікації» для студентів II курсу спеціальності 035 «Філологія (германські мови та літератури (переклад включно))» всіх форм навчання. Ч. 1 / укл. : А. Б. Підгорна. – Запоріжжя, 2019. – 46 с.
14. Курс лекцій з дисципліни «Мова науково-технічної комунікації» для студентів II курсу спеціальності 035 «Філологія (германські мови та літератури (переклад включно))» всіх форм навчання. Частина 2 / укл. : А. Б. Підгорна. – Запоріжжя : Національний університет «Запорізька політехніка», 2021. – 58 с.
15. Куш Е. О. Переклад як засіб комунікації в науково-технічній сфері / Е. О. Куш. Запоріжжя : ФОП Мокшанов В. В., 2019. – 138 с.
16. Куш Е. О., Кузнецова І. В. Переклад галузевих науково-технічних текстів. Підручник для студентів 3-4 курсу спеціальності «Філологія» [Текст] / Е. О. Куш, І. В. Кузнецова. – Запоріжжя : ФОП Мокшанов В. В., 2019. – 360 с.
17. Непийвода Н. Ф. Мова української науково-технічної літератури (функціонально-стилістичний аспект) / Н. Ф. Непийвода. – К. : ТОВ «МФА», 1997. – 303 с.
18. Ніколенко А. Г. Лексикологія англійської мови – теорія і практика / А. Г. Ніколенко. – Вінниця : Нова книга, 2007. – 528 с.
19. Парашук В. Ю. Теоретична фонетика англійської мови : навч. посібник / В. Ю. Парашук. – 2-ге вид., стереотип. – Вінниця : Нова книга, 2009. – 232 с.

20. Хавкіна О. М. Конспект лекцій з дисципліни «Лексикологія» для здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня спеціальності 035 Філологія освітньої програми «035.041 Германські мови та літератури (переклад включно), перша – англійська». Вид. 2-ге (відредаг. і доповн.) / укл.: Хавкіна О.М. – Запоріжжя : НУ «Запорізька політехніка», 2022. – 66 с.
21. Kushch, E. O. History of the English language / E. O. Kushch. – Запоріжжя : ФОП Мокшанов В. В., 2019. – 206 p.
22. Kushch E. Varieties of English. Monograph / E. Kushch. – Запоріжжя : ФОП Мокшанов В. В., 2021. – 182 с.
23. Vassilyev V. A. English phonetics. Theoretical Course / V. A Vassilyev. – М. : Higher school publishing house, 1970. – 324 p.
24. Alexander L. G. Longman Advanced Grammar / L. G. Alexander. – Harlow : Longman, 2008. – 306 p.
25. Hewings M. Advanced Grammar in Use : A self-study reference and practice book for advanced learners of English : with answers / M. Hewings. – 2th. ed. – Cambridge : Cambridge University Press, 2005. – 294 p.
26. Dooley J. Grammarway 4 / Jenny Dooley, Virginia Evans. – Express Publishing, 2009. – 224 p.
27. Yang J. T. An outline of scientific writing: for researcher with English as a foreign language / J. T. Yang. – Singapore : World Scientific, 1999. – 176 p.

Затверджено на засіданні
фахової атестаційної комісії
спеціальності *B11 «Філологія»*
(*Германські мови та літератури*
(*переклад включно*)
« 28 » березня 2025 р.

Голова фахової атестаційної комісії
з предметного тесту з мовознавства

Катерина ЛУТ